

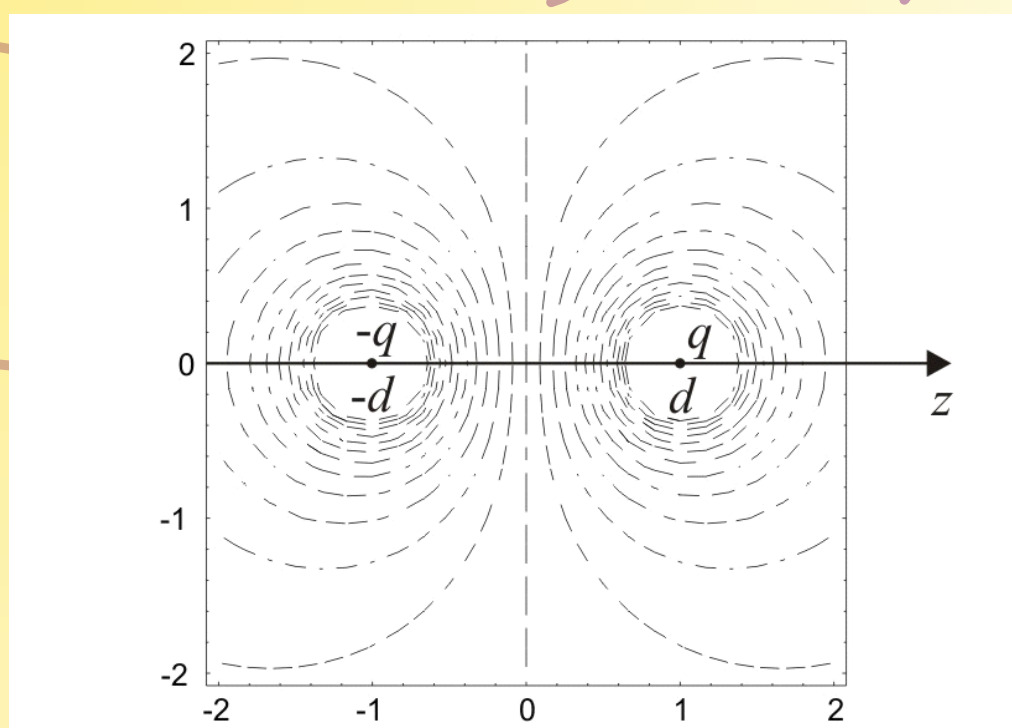
Velimir Labinac¹, Marko Jusup², Tarzan Legović²
¹ *Odjel za fiziku, Sveučilište u Rijeci, Omladinska 14, 51000 Rijeka*
² *Institut "Ruđer Bošković", Bijenička 54, 10002 Zagreb*

¹ *Odjel za fiziku, Sveučilište u Rijeci, Omladinska 14, 51000 Rijeka*

² *Institut "Ruđer Bošković", Bijenička 54, 10002 Zagreb*

Pritom smo uobičajene primjere riješili na dva načina: metodom slika i razvojem potencijala u red po specijalnim funkcijama, što je rezultiralo usporednim prikazom koji jasno ističe prednosti MS. Ponudili smo moguću način za bolje tumačenje MS koji je, ustvari, matematička razrada rubne zadaće Poissonove jednadžbe. Razmotrili smo i mogućnosti korištenja MS pri rješavanju problema iz optike, akustike, termodinamike i hidrodinamike.

Postavimo koordinatni sustav tako da se naboj q nalazi na osi z koja je okomita na ravninu R . Udaljenost naboja od ravnine je d , a ravnina R poklapa se s ravninom $z = 0$ (Sl. 3).

Slika 2 Ekvipotencijalne krivulje za naboje $+q$ i $-q$ po formuli (4). Koordinate $x = 0$, $r = y$ i z nacrtane su u jedinicama od d , a potencijal u jedinicama od $q/(4\pi\epsilon_0 d)$.

Rješenje za potencijal u poluprostoru $z > 0$ prema oznakama na Sl. 3 i Sl. 4 glasi

gdje je $r = (x^2 + y^2)^{1/2}$, pa (4) zadovoljava Poissonovu jednadžbu i rubni uvjet $\Phi|_{z=0} = 0$.

- Kako ću znati na koje položaje treba postaviti slike naboja?
- Kako ću znati koliko je slika potrebno?
- Kako ću rješavati probleme u kojima je rubna ploha složena, na primjer, od ravninske i sfere plohe?
- Kako ću upotrijebiti MS za dielektrike kojima rubne plohe nisu na konstatnim potencijalima?
- Metoda slika uopće mi nije jasna, ne vidim kako bih je naučio i njome riješio neki novi problem. Metoda se zasniva na intuiciji, a ne na provjerenim matematičkim tehnikama.

Slika 2 Pojednostavljeni problem naboja i vodiča.

Potencijal u području P_1 jednoznačno je određen Poissonovom jednačinom

i rubnim uvjetom $\Phi = 0$ po ravni R koja razdvaja područje P_1 od P_2 [2]. U jednadžbi (1) je permitivnost vakuma $\varepsilon_0 = 8,854 \cdot 10^{-12} \text{ F m}^{-1}$, a gustoća naboja $\rho(\mathbf{r})$ za točkasti naboj q iznosi

gdje je $\delta(\mathbf{r} - \mathbf{d})$ Diracova delta funkcija [2], \mathbf{r} vektor položaja točke u kojoj računamo ρ , a \mathbf{d} vektor položaja naboja q . Za $\mathbf{r} \neq \mathbf{d}$ Poissonova jednadžba postaje Laplaceova $\nabla^2\Phi = 0$. Iz navedene tvrdnje o jednoznačnosti rješenja za potencijal možemo zaključiti da mogući naboji i potencijali u P_3 uopće ne utječu na potencijal u P_1 sve dok je vodič u P_2 na potencijalu $\Phi = 0$. Ravninu koja razdvaja područja P_2 i P_3 , zato, smijemo pomaknuti u beskonačnost (Sl. 2).

Metalna ploča spojena je veoma tankom žicom na udaljeno spremište velike količine naboja (na "zemlju") pa će naboj q privući na vodič dodatni naboj suprotnog predznaka. Uzmemo li da je q pozitivan, dovedeni inducirani naboj negativnog predznaka rasporedit će se isključivo po rubovima vodiča, odnosno, po ravni R . Unutrašnjost vodiča ne sadrži dodatni naboj (iako sadrži elektrone i ione koji pripadaju vodiču) jer se dovedeni višak naboja brzo rasporedi po površini vodiča [3].

Ukupni električni potencijal Φ u području P_1 je superpozicija električnog potencijala $\Phi_q(\mathbf{r})$ i električnog potencijala $\Phi_o(\mathbf{r})$ plošne gustoće induciranog naboja $\sigma(\mathbf{r})$ po ravni R . Na drugoj strani, za izračun gustoće naboja σ potrebno je najprije naći ukupno električno polje $\mathbf{E}(\mathbf{r}) = -\nabla\Phi$ u području P_1 te koristiti rubni uvjet

$$\sigma = \varepsilon_0 \mathbf{E} \cdot \mathbf{n} \Big|_p = -\varepsilon_0 \nabla \Phi \cdot \mathbf{n} \Big|_p \quad (3)$$

gdje je \mathbf{n} normala na ravninu R usmjerena od P_2 prema P_1 [2]. Kako pronaći izlaz iz ovog zatvorenog kruga?

Odabir koordinata u kojima se rješava Poissonova ili Laplaceova jednačba ovisi o obliku rubnih ploha. Pretpostavljamo da ćemo na taj način računski lakše zadovoljiti rubne uvjete ako je jednačba rubne plohe zadana konstantnom vrijednošću koordinate (na primjer, $z = 0$ u zadatku kojeg rješavamo).

Kao rješenje Poissonove ili Laplaceove jednadžbe u različitim koordinatama, pojavit će se drugačije specijalne funkcije. Na primjer, kod sfernih koordinata javljaju se Kugline funkcije, a kod cilindričnih, Besselove funkcije.

Za problem točkastog naboja blizu beskonačne, uzemljene i vodljive ravnine upotrijebit ćemo cilindričke koordinate (r, ϕ, z) i Besselove funkcije [4]. Točkasti naboj smjestili smo na os z , pa problem posjeduje azimutalnu simetriju. Potencijal, tada, ne ovisi o koordinati ϕ .

Ukupni potencijal u poluprostoru $z > 0$ tražimo kao superpoziciju potencijala točkastog naboja Φ_q i potencijala plošne gustoće induciranog naboja po ravni Φ_σ . Oba potencijala razvijamo u red po Besselovim funkcijama $J_0(kr)$ koje tvore potpun i ortogonalan skup funkcija kod azimutalno-simetričnih problema [4]

$$\Phi(r, z) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{\sqrt{r^2 + (z-d)^2}} + \Phi_\sigma = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \int_0^\infty J_0(kr) e^{-k|z-d|} dk + \int_0^\infty A(k) J_0(kr) e^{-kz} dk \quad (5)$$

gdje su $A(k)$ funkcije ovisne o varijabli integracije k , a određuju se iz rubnog uvjeta $\Phi|_{z=0} = 0$

$$\Phi(r, 0) = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \int_0^\infty J_0(kr) e^{-kd} dk + \int_0^\infty A(k) J_0(kr) dk = \int_0^\infty J_0(kr) \left\{ \frac{q e^{-kd}}{4\pi\epsilon_0} + A(k) \right\} dk = 0 \quad (6)$$

$$\Rightarrow A(k) = -\frac{q e^{-kd}}{4\pi\epsilon_0}$$

Posljednji korak u jednakosti (6) posljedica je linearne nezavisnosti Besselovih funkcija $J_0(kr)$.

Uz dobivene funkcije $A(k)$, izraz za potencijal Φ_σ u poluprostoru $z > 0$ postaje

$$\Phi_{\sigma} = -\frac{q}{4\pi\epsilon_0} \int_0^{\infty} J_0(kr) e^{-k(z+d)} dk = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{\sqrt{r^2 + (z+d)^2}} \quad (7)$$

što odgovara potencijalu naboja slike q' . Ukupni je potencijal identičan rezultatu dobivenom pomoću MS čime smo valjanost te metode pokazali točnim matematičkim računom.